

Stk. 8. „Til Nedsættelse af Udgifterne til Arbejds løn ved de i Henhold til Bestemmelserne i denne Paragraf godkendte Nødhjælpsarbejder ydes af Arbejds løshedsfonden et Tilskud, der i intet Tilfælde kan udgøre mere end 40% af den for paagældende Nødhjælpsarbejde udbetalte Arbejds løn. Arbejdsudvalget fastsætter Tilskudets Størrelse i det enkelte Tilfælde samtidig med Arbejdets Anerkendelse som Nødhjælpsarbejde“.

Stk. 9. „Socialministeren fastsætter efter Indstilling fra Socialministeriets Arbejdsudvalg de nærmere Regler til Gennemførelse af de i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser vedrørende Nødhjælpsarbejder“.

§ 2.

Denne Lov træder straks i Kraft.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Socialministeriets Arbejdsudvalg, der bl. a. har til Opgave at træffe Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt de til Afhjælpning af Arbejds løsheden af Kommuner og offentlige Institutioner m. v. iværksatte Arbejder kan anerkendes som Nødhjælpsarbejder i Henhold til Bestemmelserne i § 31 i Lov af 20. Maj 1933 om Arbejdsanvisning og Arbejds løshedsforsikring m. m., har optaget til Overvejelse, hvilke Foranstaltninger der vil være tjenlige til en mere effektiv Udnyttelse af Nødhjælpsarbejdssystemet, der hidtil — til Trods for den ved Arbejds løshedsloven af 20. Maj 1933 gennemførte Forhøjelse af Tilskud til Nødhjælpsarbejder fra 20 til 30% af Arbejds lønnen — kun er benyttet i meget ringe Omfang. Som Resultat af Udvalgets Overvejelser i saa Henseende foreligger den som Bilag 1 til nærværende Lovforslag aftrykte, fra Arbejdsudvalget til Socialministeriet afgivne, Indstilling om, at der foretages forskellige Ændringer af Bestemmelserne i Arbejds løshedslovens § 31, jfr. det som Bilag 2 aftrykte Udkast med dertil hørende Bemærkninger, Bilag 3.

Da Arbejds løshedsloven har faaet sin nuværende Affattelse efter de Forhandlinger mellem de politiske Partier, der

førte til Lovene af 23. Juni 1932 og 20. Maj 1933, vilde Ministeriet forsaavidt være mindre tilbøjelig til at stille Forslag om Ændringer af enkelte af Lovens Bestemmelser; det maa imidlertid erkendes, at Nødhjælpsarbejder trods den ved Loven af 20. Maj 1933 stedfundne Forhøjelse af Tilskudene vedvarende benyttes i et i Forhold til Arbejds løshedens Størrelse utilfredsstillende Omfang, jfr. den som Bilag 4 aftrykte Oversigt, hvoraf det fremgaar, at der i et Tidsrum af 14 Aar til Nødhjælpsarbejder kun er ydet et samlet Tilskud paa ca. 2 Mill. Kr. Dertil kommer, at Gennemførelsen af Loven af 15. December 1934 om mellemkommunal Refusion af visse Arbejds løshedsudgifter gør det paakrævet, at der foretages en Jævnføring af de for Nødhjælpsarbejder gældende Bestemmelser med de Bestemmelser, der gælder for Arbejder, der udføres i Henhold til fornævnte Lov, idet Arbejderne ved Nødhjælpsarbejder ellers i flere Henseender vil blive ugunstigere stillet end de arbejdsløse, der faar Beskæftigelse ved Arbejder, der udføres efter Loven af 15. December 1934.

Hertil kommer, at Regeringen, som Forholdene med Hensyn til Arbejds løsheden har udviklet sig, siden Forhandlingerne om Arbejds løshedsloven blev ført, maa forsøge